

Sygn. akt II W 1515/17

(...) 723/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2017r.

Sąd Rejonowy w Bartoszycach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Wojtanowska

Protokolant: p.o. sekr. sąd. Marlena Kuźmicka

przy udziale oskarżyciela publicznego KPP B. – nieobecny, zawiadomiony

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 26.07.2017r. i 07.09.2017r. sprawy

P. W., syna R. i E. z domu K., urodzonego (...) w B.

obwinionego o to, że:

I. w dniu 16 kwietnia 2016r. o godzinie 18.45 w B. na ul. (...). W. kierując pojazdem A. o nr rej. (...) znajdując się pod działaniem substancji działającej podobnie do alkoholu, tj. nitrazepamu spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że nie zachował należytego odstępu od poprzedzającego pojazdu V. (...) i najechał na tył tego pojazdu

tj. o wykroczenie z art. 86§2 k.w.

II. w czasie i miejscu jak w pkt I kierując tym samym pojazdem prowadził pojazd mechaniczny A. pod wpływem nitrazepamu działającego podobnie do alkoholu a stężenie tego środka stanowiło 19ng/ml

tj. o wykroczenie z art. 87§2 k.w.

III. w czasie i miejscu jak w pkt I prowadził pojazd mechaniczny bez wymaganych dokumentów w postaci prawa jazdy

tj. o wykroczenie z art. 95 k.w.

orzeka:

I. Obwinionego **P. W.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to z mocy art. 86§2 k.w., art. 87§2 k.w. i art. 95 k.w., opierając wymiar kary o art. 9§2 k.w. w zw. z art. 86§2 k.w., skazuje go na karę 1000 (jednego tysiąca) złotych grzywny;

II. na podstawie art. 87§3 k.w. orzeka wobec obwinionego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 (sześciu) miesięcy;

III. na podstawie art. 29§3 k.w. nakłada na obwinionego obowiązek zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdu;

IV. na podstawie art. 118§1 i §3 k.p.w. w zw. z §1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości 10.10.2001r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. nr 118, poz. 1269) i art. 21 ust. 2 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. nr 49, poz. 223 ze zm.) zasądza od obwinionego w

całości koszty postępowania na rzecz Skarbu Państwa w kwocie (...),98 (trzy tysiące dwieście czterdzieści pięć złotych 98/100), łącznie z opłatą w kwocie 100 złotych.

Sygn. akt II W 1515/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 16 kwietnia 2016 roku około godziny 18.45 obwiniony P. W. kierując samochodem marki A. o numerze rejestracyjnym (...) jechał ulicą (...) w kierunku ulicy (...). Zbliżając się do skrzyżowania oznaczonego sygnalizatorem świetlnym, obwiniony nie zachował należytego odstępu i uderzył w tył pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), którym kierował pokrzywdzony H. R.. Na skutek tego uderzenia został uszkodzony samochód pokrzywdzonego, a i sam pokrzywdzony doznał skręcenia kręgosłupa szyjnego i stłuczenia głowy okolicy potylicznej, które naruszyły prawidłowe funkcjonowanie ustroju jego ciała na okres nie dłuższy niż 7 dni. Na miejscu zdarzenia obwiniony P. W. początkowo był spokojny, jednak w pewnym momencie podczas rozmowy z pokrzywdzonym obwiniony stał się nadpobudliwy, krzyczał, jego zachowanie było dziwne i nieadekwatne do sytuacji. Wobec zachowania obwinionego pokrzywdzony H. R. powiadomił policję, która przyjechała na miejsce zdarzenia. Z uwagi na nietypowe zachowanie obwinionego oraz podejrzenie zażycia przez niego środków odurzających funkcjonariusze policji przewieźli P. W. do KPP w B., gdzie zbadano stan jego trzeźwości przy użyciu alkometru. Badanie wykazało o godzinie 19:39 – 0,00 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Następnie obwinionego przewieziono do szpitala, gdzie pobrano od niego krew. W wyniku przeprowadzonego badania o godzinie 19:55 ustalono, iż obwiniony kierując pojazdem marki A. był pod wpływem nitrazepamu w stężeniu 19 ng/ml działającego podobnie do alkoholu. Podczas kontroli przeprowadzonej w dniu 19 kwietnia 2016 roku po kolizji funkcjonariusze policji ustalili, iż obwiniony kierował pojazdem mechanicznym bez wymaganych dokumentów w postaci prawa jazdy.

(**dowody:** notatka urzędowa k. 1, protokół przeszukania osoby k. 2-3v, protokół przeszukania pojazdu k. 4-6v, protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości k. 7-v, karta zdarzenia drogowego k. 10-v, częściowe wyjaśnienia obwinionego P. W. k. 45, k. 75, k. 81v, zeznania świadków H. R. k. 25, k. 82-v, B. I. k. 30, k. 84-v, opinia Instytutu Ekspertyz Sądowych k. 32-37, protokół pobrania krwi k. 42-v, historia choroby pokrzywdzonego H. R. koperta k. 60, opinia lekarska k. 61, dokumentacja medyczna obwinionego koperta k. 73, przedłożone na rozprawie dokumenty z k. 76-81).

Przesłuchany w charakterze obwinionego w postępowaniu wyjaśniającym P. W. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów z punktu II i III oraz nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu z punktu I i odmówił składania wyjaśnień. Na rozprawie obwiniony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów z punktu I i III oraz nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu z punktu II i wyjaśnił, że podczas przesłuchania w postępowaniu wyjaśniającym doszło do błędu, gdyż od początku przyznawał się do spowodowania kolizji, natomiast nie przyznawał się do kierowania pojazdem mechanicznym pod wpływem nitrazepamu działającego podobnie do alkoholu. Wskazał, że dzień lub dwa przed zdarzeniem zażył lek o nazwie N., który służy do doraźnego leczenia bezsenności. Dopiero po zdarzeniu dowiedział się, że lek ten charakteryzuje się dość długim czasem rozpadu, zaś czas ten może ulec wydłużeniu w przypadku zmniejszonej sprawności wątroby i nerek. Dodał, że sam ma uszkodzone nerki i wątrobę i gdyby wiedział, że ma jeszcze we krwi niedozwoloną substancję to nie wsiadłby do samochodu. Nadto na rozprawie przeprosił pokrzywdzonego (wyjaśnienia obwinionego k. 45, k. 75, k. 81v).

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnieniom obwinionego odnośnie nie przyznania się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia nie można dać wiary, ponieważ są one niezgodne z ustalonym w sprawie stanem faktycznym, wynikającym z wiarygodnych dowodów i mogą być jedynie uznane za przyjętą przez obwinionego linię obrony. Do takiej oceny wyjaśnień obwinionego upoważnia Sąd pozostały materiał dowodowy, zebrany w niniejszej sprawie, który Sąd uznał jako w pełni wiarygodny,

pełny, pozwalający na przypisanie mu winy w całości. Dowody w postaci zeznań świadków i opinii instytutu na temat zażytego środka i jego stężenia u obwinionego korespondują ze sobą i wzajemnie się uzupełniają.

Sąd nade wszystko dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonego H. R., który konsekwentnie i spójnie opisał przebieg zdarzenia z udziałem obwinionego w dniu 16 kwietnia 2016r. Świadek jednoznacznie podał, że po kolizji obwiniony początkowo był spokojny, po czym nagle zaczął odnosić się do niego wulgarnie, jego zachowanie było nietypowe dla powstałej sytuacji, wręcz dziwne.

Sąd dał również wiarę zeznaniom świadka – funkcjonariusza Policji B. I., która w dniu zdarzenia pełniła służbę w oznakowanym patrolu i z polecenia dyżurnego udała się na miejsce kolizji. Świadek zeznała, że na miejscu zdarzenia obwiniony P. W. zachowywał się nietypowo, bowiem siadał, wstałał, śmiał się, a po chwili smucił. Świadek nabrała wówczas podejrzania, że obwiniony może znajdować się pod wpływem środków odurzających i dlatego został przewieziony do szpitala, gdzie pobrano od niego krew. Z tego też powodu dokonano przeszukania samochodu obwinionego, gdzie znaleziono środki, a do spożycia jednego z nich obwiniony się przyznał.

Sąd podzielił opinię biegłych z Instytutu Ekspertyz Sądowych w K., z której jasno wynika, że obwiniony kierując pojazdem mechanicznym marki A. znajdował się pod wpływem nitrazepamu w stężeniu 19ng/ml. Biegli wskazali, że N. jest pochodną benzodiazepiny, głównie o działaniu nasennym. Zgodnie zaś z Rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 16 lipca 2014r. w sprawie wykazów środków podobnie działających do alkoholu oraz warunków i sposobu przeprowadzania badań na ich obecność w organizmie benzodiazepiny zaliczane są do środków podobnie działających do alkoholu. Należy zaznaczyć, że w przepisach – art. 87§2 k.w. nie jest określony minimalny próg stężenia środka działającego podobnie jak alkohol, zatem przy uznaniu, że sprawca działał pod wpływem takiego środka, podlega on odpowiedzialności w przypadku stwierdzenia każdego stężenia. Jednocześnie podkreślić należy, że w niniejszej sprawie obwiniony doprowadził się do takiego stanu, że w sposób oczywisty dla każdego, który miał z nim wówczas do czynienia (pokrzywdzony, funkcjonariuszka policji) zachowywał się w sposób nietypowy.

Sąd podzielił również w całości opinię lekarską, z której wynika, jakich obrażeń doznał pokrzywdzony H. R. na skutek zdarzenia z dnia 16 kwietnia 2016r. Jest to opinia wiarygodna, pełna, wydana na podstawie dokumentacji medycznej.

Powyższy stan faktyczny, omówiony przez Sąd, potwierdzają również inne dowody zgromadzone w sprawie (m.in. notatka urzędowa, protokoły przeszukania, protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości, protokół pobierania krwi), które Sąd uznał za wiarygodne, bowiem wzajemnie się uzupełniają, tworząc dokładny i spójny obraz zaistniałego zdarzenia.

W świetle zgromadzonych dowodów okoliczności popełnienia wykroczeń nie budzą wątpliwości. Bezspornym jest, że obwiniony w dniu 16 kwietnia 2016r. o godzinie 18:45 w B. na ul. (...). W. kierując pojazdem marki A. o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się pod działaniem substancji działających podobnie do alkoholu, tj. nitrazepamu spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że nie zachował należytego odstępstwa od poprzedzającego pojazdu V. (...) i najechał na tył tego pojazdu. Nadto w tym samym czasie i miejscu kierując tym samym pojazdem prowadził pojazd mechaniczny A. pod wpływem nitrazepamu działającego podobnie do alkoholu, a stężenie tego środka stanowiło 19 ng/ml, a ponadto prowadził pojazd mechaniczny bez wymaganych dokumentów w postaci prawa jazdy.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego, w których podnosił, iż nie był świadomy tego, że lek może znajdować się w jego organizmie, mimo, że w krótkim okresie czasu zażywał go kilkukrotnie. Sąd podkreśla, że obwiniony wiedział dobrze, że ma chorobę wątroby i nerki, gdyż sam przedstawił wyniki badań laboratoryjnych z dnia 24.03.2016r., a poza tym wszystkim należy zaznaczyć jeszcze raz, że obwiniony wyraźnie zachowywał się inaczej, niż przeciętna osoba, bo tak można powiedzieć o osobie, która po kolizji drogowej raz siada, raz wstaje, raz się śmieje, a zaraz jest wyraźnie smutna. Stąd w ocenie Sądu należało odrzucić argument obwinionego, że zażył on środek, pod wpływem którego nie wolno jeździć samochodem, dużo wcześniej. Obwiniony zresztą nie podał, kiedy to miało być. Jeśli zaś decydował się być kierowcą, musiał być przekonany, że może już prowadzić samochód.

Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie pozostawia żadnych wątpliwości, co do tego, że obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczeń określonych w art. 86§2 k.w., art. 87§2 k.w. i art. 95 k.w.

Przy wymiarze kary Sąd jako okoliczność obciążającą wziął pod uwagę istotny stopień społecznej szkodliwości zarzucanych obwinionemu czynów wyrażający się w naruszeniu podstawowych zasad decydujących o bezpieczeństwie na drogach. Istotną okolicznością obciążającą było również to, że obwiniony kierował pojazdem będąc pod wpływem substancji działającej podobnie do alkoholu, a nadto był już wcześniej karany za wykroczenie – prowadzenie pojazdu bez wymaganych dokumentów. Jako okoliczność łagodzącą Sąd uznał przyznanie się obwinionego do zarzucanych czynów z art. 86§2 k.w. i art. 95 k.w. Zauważyć jednak należy, że Sąd nie wymierzył grzywny wysokiej przy takiej ilości przypisanych czynów, bo w kwocie 1000 złotych, a taka grzywna z pewnością znajduje się w możliwościach finansowych obwinionego, który pracuje zarobkowo i nie ma nikogo na utrzymaniu. Mając powyższe na względzie, Sąd uznał, że kara grzywny w wymiarze 1000 złotych jest adekwatna do zawinienia, a także spełni swoje cele w zakresie odniesienia pozytywnego skutku zapobiegawczego i wychowawczego i nauczy obwinionego, że należy przestrzegać przepisów prawa o ruchu drogowym.

W punktach II i III wyroku Sąd orzekł o zakazie prowadzenia pojazdów mechanicznych wobec obwinionego, który jest konsekwencją uznania obwinionego za winnego czynu z art. 87§2 k.w. (Sąd niestety podczas pisania uzasadnienia wyroku dostrzegł błąd, który powielił za oskarżycielem publicznym w zakresie tego, że przyjął kwalifikację prawną z art. 87§2 k.w., podczas gdy obwiniony kierował oczywiście pojazdem mechanicznym, zatem kwalifikacja czynu z punktu II wniosku o ukaranie powinna być przyjęta na art. 87§1 k.w., ponieważ przy skazaniu za kierowanie pojazdem pod wpływem środka działającego podobnie jak alkohol, zakaz prowadzenia pojazdów jest obligatoryjny zgodnie z art. 87§3 k.w. Sąd orzekł przy tym ten zakaz na minimalny okres określony przepisami kodeksu wykroczeń.

W ocenie Sądu sytuacja majątkowa obwinionego pozwala na poniesienie przez niego kosztów postępowania, w związku z czym Sąd na podstawie art. 118§1 i 3 k.p.w. w zw. z §1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10.10.2001r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 118, poz. 1269) i art. 21 ust. 2 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w całości w kwocie 3245,98 złotych, w tym opłatą w kwocie 100 złotych.